

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Evy Sakálovej a sudcov JUDr. Rudolfa Čirča a JUDr. Ivana Machyniaka v právnej veci žalobcu **B. – F. B. spol. s r.o.**, B., zastúpeného JUDr. L. L., advokátom v B., proti žalovanej **V.Z.P., a.s.**, M., o zaplatenie 937,96 € (28 257,-- Sk) s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Bratislava V pod sp.zn. 24 C 30/2005, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 13. septembra 2007 sp.zn. 9 Co 487/05 rozhodol

t a k t o :

Dovolanie žalobcu **z a m i e t a .**

Žalovanej náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Bratislava V rozsudkom z 3. októbra 2005 č.k. 24 C 30/2005-34 zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal, aby žalovaná bola zaviazaná zaplatiť mu 28 257,-- Sk s 11 % úrokom z omeškania od 21. apríla 2004 do zaplatenia titulom vrátenia zaplateného zdravotného poistenia, ktoré podľa názoru žalobcu odvádzal bez právneho dôvodu v období od 1. októbra 2003 do 31. decembra 2003 za konateľku V. P.. Svoje rozhodnutie súd prvého stupňa odôvodnil tým, že v zmysle Obchodného zákonníka je štatutárnym orgánom spoločnosti s ručením obmedzeným jeden alebo viac konateľov oprávnených konať za spoločnosť. Konatelia dostávajú za výkon svojej funkcie odmeny, ktoré sú povinní zdaňovať podľa zákona o daniach z príjmov. Pre účely zákona o zdravotnom poistení ako zamestnanci

povinní odvádzať poisťné, sú chápaní aj členovia štatutárnych orgánov, ak za túto prácu dostávajú odmenu. Mal za to, že v prípade konateľky žalobcu poisťné plnenie bolo odvedené žalovanej oprávnene, pretože konateľka ako predstaviteľka štatutárneho orgánu, ktorá dostáva za svoju prácu odmenu je zamestnancom pre účely zák. č. 273/1994 Zb. (§ 10 ods. 3 písm.f/), § 133 ods. 1 Obchodného zákonníka.

Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Bratislave rozsudkom z 13. septembra 2007 sp.zn. 9 Co 487/05 rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil a žalovanej náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Zároveň samostatným výrokom pripustil proti svojmu rozsudku dovolanie. Rozsudok súdu prvého stupňa považoval za vecne správny, keď aj podľa jeho názoru štatutárnym orgánom spoločnosti s ručením obmedzeným je jeden alebo viac konateľov. Títo konatelia dostávajú za výkon svojej funkcie odmeny, ktoré sú však i povinní zdaňovať podľa zák.č. 366/1999 Z.z. o daniach z príjmov. Ako zamestnanci sú povinní odvádzať i zdravotné poisťenie. Z toho vyplýva, že konateľka žalobcu ako predstaviteľka štatutárneho orgánu dostáva za prácu odmenu, bola zamestnancom pre účely zák. č. 273/1994 Z.z. v planom znení a tým tu bola daná povinnosť na odvádzanie zdravotného poisťenia. Výrok o pripustení dovolania odôvodnil otázkou po právnej stránke zásadného významu, za ktorú považoval otázku, či ustanovenie § 10 ods. 3 písm.f/ zák.č. 273/1994 Z.z. sa vzťahovalo, resp. nevzťahovalo na konateľov spoločnosti s ručením obmedzeným.

Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podal dovolanie žalobca. Žiadal, aby dovolací súd rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Vyčítal odvolaciemu súdu nesprávne právne posúdenie. Mal za to, že zo znenia § 10 ods. 3 písm.f/ zák.č. 273/1994 Z.z. je zrejmé, že sa aplikuje iba na člena, resp. členov štatutárneho orgánu a jeho použitie predpokladá existenciu kolektívneho štatutárneho orgánu, veď výslovne používa výraz „člen“. Viacerí konatelia nie sú členmi štatutárneho orgánu spoločnosti s ručením obmedzeným ale oni sami sú týmto orgánom. Použitie § 10 ods. 3 písm.f/ zák. č. 273/1994 Z.z. predpokladá existenciu kolektívneho štatutárneho orgánu (výslovne používa výraz „člen“). Konateľom spoločnosti s ručením obmedzeným môže byť iba fyzická osoba, pojem „konateľ“ predstavuje iba jednu fyzickú osobu. Pretože fyzická osoba nemôže mať „člena“ z ustanovenia § 133 ods. 1 Obchodného zákonníka plyní, že spoločnosť s ručením obmedzeným nemá kolektívny štatutárny orgán. Ani právny záver odvolacieho súdu, podľa ktorého povinnosť zaplatiť zdravotné poisťenie za svoju konateľku vyplýva aj z ustanovení zák.č. 366/1999 Z.z. povinnosť zo svojich príjmov za vykonanie ich funkcie platiť daň,

nemala za následok aj povinnosť platiť z týchto príjmov zdravotné poistenie. Žalobca mal za to, že sa ustanovenie § 10 ods. 3 písm.f/ zák.č. 273/1994 Z.z. nevzťahovalo na konateľa spoločnosti s ručením obmedzeným, preto odvolací súd mal zmeniť rozsudok súdu prvého stupňa a jeho žalobe vyhovieť.

Žalovaná sa na dovolanie žalobcu nevyjadрила.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 238 ods. 3 O.s.p.), a bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolaniu nemožno vyhovieť.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

Dovolací súd je podľa ustanovenia § 242 ods. 1 O.s.p. viazaný rozsahom dovolania a uplatneným dovolacím dôvodom; z úradnej povinnosti skúma iba vady uvedené v § 237 O.s.p. a iné vady konania len vtedy, pokiaľ by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Existenciu takýchto väd však dovolací súd z obsahu spisu nezistil.

V danom prípade je dovolanie prípustné podľa § 238 ods. 3 O.s.p., t.j. len preto, že jeho prípustnosť vyslovil vo svojom potvrdzujúcom rozsudku odvolací súd, ktorý zároveň v dôvodoch rozsudku vymedzil otázku po právnej stránke zásadného významu. To znamená, že dovolateľ bol oprávnený napadnúť rozhodnutie odvolacieho súdu len z dôvodu, že spočíva na nesprávnom právnom posúdení vedci, a to iba v otázke, pre ktorú bolo dovolanie prípustné. Dovolací súd skúmal v dovolacom konaní správnosť napadnutého rozsudku len vo vzťahu k tejto otázke.

Právnym posúdením (§ 241 ods. 2 písm.c/ O.s.p.) je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje právnu normu na zistený skutkový stav. Dochádza k nemu vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

Podľa § 133 ods. 1 Obchodného zákonníka štatutárnym orgánom spoločnosti je jeden alebo viac konateľov. Ak je konateľov viac je oprávnený konateľ v mene spoločnosti každý z nich samostatne, ak spoločenská zmluva neurčuje inak.

Podľa § 10 ods. 3 písm.f/ zák.č. 273/1994 Z.z. o zdravotnom poistení a zdravotných poisťovníach, ďalej len zák.č. 273/1994 Z.z., zamestnancami na účely tohto zákona sú členovia štatutárnych orgánov, členovia správnych rád, členovia dozorných rád, členovia kontrolných komisií a členovia samosprávnych orgánov právnických osôb, ak za túto prácu dostávajú odmenu.

Každá právnická osoba a teda i spoločnosť s ručením obmedzeným musí mať svoj štatutárny orgán, ktorý je určený zákonom a ktorý je oprávnený konateľ v jej mene a vo všetkých veciach. Štatutárnym orgánom v spoločnosti s ručením obmedzeným je buď jeden konateľ ako individuálny štatutárny orgán alebo viac konateľov ako kolektívny štatutárny orgán. V prejednávanej veci, ako vyplýva z výpisu z obchodného registra, štatutárnym orgánom žalobcu je viac konateľov. Vzťah medzi konateľom a spoločnosťou je vždy obchodno-záväzkovým vzťahom v zmysle § 261 ods. 3 Obchodného zákonníka. Na činnosti súvisiace s výkonom funkcie konateľa ako štatutárneho orgánu nie je možné uzavrieť pracovnú zmluvu. Tento záver vychádza zo skutočnosti, že vzťah medzi konateľom a spoločnosťou pri výkone funkcie štatutárneho orgánu, je vždy obchodnoprávnym vzťahom, ktorý sa bude riadiť zmluvou o výkone funkcie, resp. podporne mandátnou zmluvou alebo ustanoveniami Obchodného zákonníka. Za výkon tejto funkcie konateľ dostáva odmenu, ktorú ako správne uviedli sudy nižších stupňov v dôvodoch svojich rozhodnutí treba považovať za príjem zo závislej činnosti (§ 6 ods. 1 písm.c/ zák.č. 366/1999 Z.z. o daniach z príjmov v znení neskorších predpisov). Aj keď vykonávanie funkcie konateľa nie je výkonom práce v podriadenosti zamestnávateľovi (zásada subordinácie) tak ako to vyplýva z charakteristiky pracovného vzťahu podľa Zákonníka práce, členov štatutárnych orgánov, ktorí dostávajú za túto prácu odmenu treba pre účely zák.č. 273/1994 Z.z. považovať za zamestnancov, s povinnosťou odvádzať zdravotné poistenie.

Dovolací súd vzhľadom na vyššie uvedené považuje riešenie nastolenej dovolacej otázky odvolacím súdom, s právnym záverom, že ustanovenie § 10 ods. 3 písm.f/ zák. č. 273/1994 Z.z. sa vzťahovalo na konateľov spoločnosti s ručením obmedzeným, za správne.

So zreteľom na uvedené dovolací súd dovolanie žalobcu ako nedôvodné zamietol (§ 243b ods. 1 O.s.p.).

V dovolacom konaní úspešnej žalovanej vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti žalobcovi, ktorý úspech nemal (§ 243b ods. 5 v spojení s § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd jej však náhradu trov dovolacieho konania nepriznal, pretože si žiadnu náhradu neuplatnila.

P o u ě n í e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 29. septembra 2009

JUDr. Eva Sakálová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová